

Situace v byzantském světě východního Středomoří patří k jen málo prozkoumané oblasti divadelní historie. Až teprve v posledních desetiletích se nám dostávají do rukou práce, které se snaží situaci v grekofonním prostředí dílčím způsobem zmapovat. Stále jsou objevovány nové a nové dramatické texty, ovšem jejich zpracování do značné míry komplikují vysoké nároky na badatele. Základním předpokladem pro práci s těmito materiály jsou jazykové a teatrologické znalosti. Historie ukázala, že filologové většinou texty neposuzovali jinak než filologicky a teatrologové málokdy ovládali řečtinu a latinu, popřípadě další jazyky někdejší multietnické byzantské říše. Stejně důležitou roli hraje poznání a respekt k odlišné náboženské a kulturní tradici na Východě, která může snadno zneřádnit závěry vědce vychovaného podle měřítek západního prostředí.

Naším cílem bylo přeložit a tematicky roztrždit Chorikiovu Apologii mimorum, zásadní literární svědectví o pozdně antickém mimu, jež vzniklo v křesťanském prostředí rétorické školy v Gaze v duchu antické literární tradice. Výklad řeči jsme se pokusili zasadit do známého divadelně-historického kontextu, potvrdit popularitu divadla resp. mimu v pozdně antickém světě východního Středomoří a tendenci k zániku organizovaného divadelního života v